

unei taxe, precum cea din acțiunea principală, cu ocazia emiterii de acțiuni într-un serviciu de compensare.

(¹) JO C 64, 8.3.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 1 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal du travail de Nivelles — Belgia) — Ketty Leyman/Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI)

(Cauza C-3/08) (¹)

[Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Regimuri de securitate socială — Prestații de invaliditate — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 40 alineatul (3) — Regimuri de indemnizare distincte în funcție de statele membre — Dezavantaje pentru lucrătorii migranți — Contribuții pentru care nu se va beneficia de prestații]

(2009/C 282/11)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail de Nivelles

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ketty Leyman

Pârât: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal du travail de Nivelles (Belgia) — Validitatea, în raport cu articolul 18 CE, a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26), astfel cum a fost modificat — Prestații de invaliditate — Obstacol în calea exercitării dreptului la liberă circulație, care rezultă din existența unor regimuri de indemnizație diferite

Dispozitivul

Articolul 39 CE trebuie interpretat în sensul că se opune ca autoritățile competente ale unui stat membru să aplice o legislație națională care, conform articolului 40 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 de aplicare a regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005, condiționează dobândirea dreptului la prestații de invaliditate de scurgerea unei perioade de un an de incapacitate primară, în cazul în care o asemenea aplicare are drept

consecință faptul că un lucrător migrant a plătit în cadrul regimului de securitate socială al acestui stat membru contribuții pentru care nu va beneficia de prestații și este astfel dezavantajat în raport cu un lucrător care nu emigrează.

(¹) JO C 79, 29.3.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Juzgado de Primera Instancia nr 4 din Bilbao — Spania) — Asturcom Telecomunicaciones SL/Cristina Rodríguez Nogueira

(Cauza C-40/08) (¹)

[Directiva 93/13/CEE — Contracte încheiate cu consumatorii — Clauză arbitrală abuzivă — Nulitate — Hotărâre arbitrală care a dobândit autoritate de lucru judecat — Executare silită — Competența instanței naționale de executare de a invoca din oficiu nulitatea clauzei arbitrale abuzive — Principiile echivalenței și efectivității]

(2009/C 282/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia nr 4 din Bilbao

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Asturcom Telecomunicaciones SL

Pârâtă: Cristina Rodríguez Nogueira

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Juzgado de Primera Instancia nr 4 din Bilbao — Interpretarea Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273) — Mijloace adecvate și eficace pentru a preveni utilizarea în continuare a clauzelor abuzive — Cerere de executare a unei hotărâri arbitrale devenite definitivă pronunțate în lipsă și întemeiate pe o clauză arbitrală abuzivă

Dispozitivul

Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretată în sensul că o instanță națională sesizată cu o cerere de executare silită a unei hotărâri arbitrale care a dobândit autoritatea de lucru judecat, pronunțată în lipsa consumatorului, este obligată, de îndată ce dispune de elementele de drept și de fapt necesare în acest scop, să aprecieze din oficiu caracterul abuziv al clauzei arbitrale cuprinse într-un contract încheiat între un vânzător sau un furnizor și un consumator, în măsura în care, potrivit normelor de procedură interne, aceasta poate realiza o asemenea apreciere în cadrul unor acțiuni similare de natură internă. În cazul în care aceasta este